[ভাৰতৰ উচ্চতম ন্যায়ালয় (হায়দৰাবাদ)-ত]

কো-অ'পাৰেটিভ ছ'ছাইটি অৱ ডেটচ

(ঋণৰ সমবায় সমিতি)

বনাম

নন্দলাল

[মেহৰ চন্দ মহাজন আৰু আৰ.এচ. নাইক ন্যা.]

সমবায় ঋণ সমিতি অধিনিয়ম, ১৩৪০ এফ., (হায়দৰাবাদ), ধাৰা ৪২ – ৰায় – কাৰ্য্যকৰী কৰাৰ বাবে পঞ্জীয়কৰ দ্বাৰা দেৱানী আদালতলৈ ৰেহাই – পঞ্জীয়কৰ ক্ষমতা – কিস্তিৰ আজ্ঞপ্তি – ত্ৰুটি – দেৱানী আদালতত সম্পূৰ্ণ ৰাশিৰ বাবে নিষ্পাদনৰ কাৰ্য্যবিধি – পঞ্জীয়কৰ কিস্তি গ্ৰহণ কৰা আৰু দেৱানী আদালতক কাৰ্য্যবিধি বন্ধ কৰিবলৈ নিৰ্দেশ দিয়াৰ ক্ষমতা।

সমবায় ঋণ সমিতি অধিনিয়ম, ১৩৪০ এফ. (হায়দৰাবাদ)-ৰ ৪২ নং ধাৰাত তলত দিয়া ধৰণে উল্লেখ কৰা হৈছে: "যদি পঞ্জীয়ক বা তেওঁৰ দ্বাৰা মনোনীত ব্যক্তিৰ দ্বাৰা, বা মধ্যস্থতাকাৰী সমিতিৰ দ্বাৰা দিয়া কোনো ৰায়দানৰ ওপৰত কাৰ্য্যব্যৱস্থা গ্ৰহণ কৰা নহয়, তেন্তে পঞ্জীয়কে ইয়াক (ক) তেওঁ জাৰি কৰা প্ৰমাণপত্ৰৰ ওপৰত দেৱানী আদালতৰ জৰিয়তে বলবৎ কৰিব পাৰে। দেৱানী আদালতে নিজৰ আজ্ঞপ্তিৰ দৰেই এই ৰায়ক গণ্য কৰিব; (খ) ৰাজহ আদালত বা বিষয়াৰ জৰিয়তে সেই আদালত বা বিষয়াক প্ৰমাণপত্ৰ প্ৰদান কৰি।"

সিদ্ধান্ত লোৱা হৈছিল যে ধাৰাটোৰ অধীনত পঞ্জীয়কজন আজ্ঞপ্তি কাৰ্যকৰী কৰাৰ ক্ষেত্ৰত দেৱানী কাৰ্যবিধিৰ অধীনত আজ্ঞপ্তি গৃহীত কৰা আদালতৰ দৰে একে পদৰীত নাছিল আৰু তেখেতৰ হাতত কাৰ্যনিৰ্বাহক আদালতৰ সকলো ক্ষমতা নাছিল।

য'ত কোনো সমিতিৰ কোনো সদস্য আৰু সমিতিৰ মাজত বিবাদৰ সৃষ্টি হয় আৰু আইনৰ অধীনত নিযুক্ত এজন মধ্যস্থতাকাৰীয়ে ছমাহৰ কিস্তিত এটা নিৰ্দিষ্ট ধন পৰিশোধৰ বাবে আজ্ঞপ্তি গৃহীত কৰে এই চৰ্তত যে যদি কোনো কিস্তিৰ পৰিশোধত ব্যৰ্থ হয় তেন্তে গোটেই ধনৰাশি পৰিশোধযোগ্য হৈ পৰিব আৰু ধাৰা ৪২-ৰ বিধান অনুসৰি আজ্ঞপ্তিখন পঞ্জীয়কৰ প্ৰমাণপত্ৰত দেৱানী আদালতলৈ কাৰ্যকৰী কৰাৰ বাবে প্ৰেৰণ কৰা হৈছিল:

সিদ্ধান্ত লোৱা হৈছিল যে প্ৰথম কিস্তিৰ ধন পৰিশোধ কৰাত ব্যৰ্থ হোৱাৰ পিছত আৰু গোটেই আজ্ঞপ্তি ঋণ পৰিশোধযোগ্য হৈ পৰাৰ পিছত আৰু গোটেই ধন আদায়ৰ বাবে নিষ্পাদন লোৱাৰ পিছত পঞ্জীয়কৰ প্ৰথম কিস্তিৰ ৰাশি গ্ৰহণ কৰাৰ আৰু কাৰ্যনিৰ্বাহক আদালতক পৰৱৰ্তী কাৰ্য্যবিধি বন্ধ কৰিবলৈ নিৰ্দেশ দিয়াৰ কোনো ক্ষমতা নাছিল, আৰু কাৰ্যনিৰ্বাহক আদালতে পঞ্জীয়কৰ আদেশক আওকাণ কৰি কাৰ্য্যবিধি আগবঢ়াই নিয়াৰ অধিকাৰী আছিল।

সংবিধানৰ ৩৭৪(৪) অনুচ্ছেদৰ অধীনত হায়দৰাবাদ উচ্চ ন্যায়ালয়ৰ ২৪ আবান ১৩৫৬ এফ.-ৰ ৰায় আৰু আজ্ঞপ্তিৰ পৰা ১৩৫৬ এফ.ৰ দেৱানী আপীল নং ৩৭৪/৪ত আপীল।

দেৱী পৰসাদ, আপীলকাৰীৰ হৈ।

আপ্পা ৰাও আৰু সদা শিৱ ৰাও, প্ৰতিবাদীৰ হৈ।

১৯৫০ অক্টোবৰ ১২। আদালতৰ ৰায় প্ৰদান কৰা হৈছিল নিম্নোক্ত ন্যায়াধীশৰ দ্বাৰা-

মহাজন ন্যা. – এই আবেদন সমবায় ঋণ সমিতি অধিনিয়মৰ অধীনত মধ্যস্থতাকাৰীয়ে গৃহীত কৰা আজ্ঞপ্তিৰ নিষ্পাদনৰ কাৰ্য্যবিধিৰ পৰাই উদ্ভৱ হয়। ৰাজ্যৰ ন্যায়িক সমিতিৰ ওচৰত এই আবেদন দাখিল কৰা হৈছিল আৰু এতিয়া সংবিধানৰ ৩৭৪ (৪) অনুচ্ছেদৰ অধীনত আমাৰ সন্মুখত আহি পৰিছে।

ৰাজা নন্দলাল আজ্ঞপ্তি-ধাৰী সমিতিৰ সদস্য আছিল আৰু ইয়াৰ ঋণীও আছিল। তেওঁ আৰু সমিতিৰ মাজত বিবাদৰ সৃষ্টি হয় আৰু এনে সমিতি পৰিচালনা কৰা নিয়মৰ অধীনত বিষয়টো মধ্যস্থতাকাৰীলৈ প্ৰেৰণ কৰা হয়। ১৯ মেহেৰ ১৩৫২ এফ.ত মধ্যস্থতাকাৰীয়ে তেওঁৰ বিৰুদ্ধে ৮,১০০ টকা ছয় শতাংশ সুতৰ সৈতে সমান ছয় মাহিলী কিস্তিত প্ৰদান কৰিব লাগিব বুলি আজ্ঞপ্তি জাৰি কৰে, যাৰ প্ৰথম কিস্তি আজুৰ ১৩৫৩ এফ.-ৰ শেষত পৰিশোধ কৰিবলগীয়া হয়। ১৩৫৩ এফ. চনৰ ২য় দাইত সমবায় সমিতি অধিনিয়মৰ ধাৰা ৪২, দফা (ঘ)-ৰ বিধান অনুসৰি এজন মৌলভি মহম্মদ হাছান, মদাদগৰ নাজিমৰ

স্বাক্ষৰত জাৰি কৰা প্ৰমাণ পত্ৰত দেৱানী আদালতলৈ আজ্ঞপ্তিটো কাৰ্যকৰী কৰাৰ বাবে প্ৰেৰণ কৰা হয়। আদায়যোগ্য ধনৰাশি ৮,১০০ টকা মূলধন আৰু ৬৬৬-৯-০ সুত বুলি উল্লেখ কৰা হৈছিল। সেইদিনাখনেই আজ্ঞপ্তিধাৰীয়ে আজ্ঞপ্তি কাৰ্যকৰী কৰাৰ বাবে বলদাস্থিত দেৱানী আদালতত আবেদন দাখিল কৰি ১০,৩৩৯-১৪-৯ টকা আদায়ৰ দাবী জনায়। অভিযোগ কৰা হৈছিল যে যিহেতু আজুৰ ১৩৫৩ এফ. মাহত প্ৰাপ্য প্ৰথম কিস্তিৰ ধন পৰিশোধ কৰাত ব্যৰ্থ হৈছিল, সেয়েহে গোটেই আজ্ঞপ্তি নিৰ্দেশিত ৰাশি আদায়যোগ্য হৈ পৰিছে। আবেদনত বিতংভাৱে উল্লেখ কৰা সম্পত্তি সংলগ্ন কৰিবলৈ প্ৰাৰ্থনা কৰা হৈছিল। ১৩৫৩ এফ. চনৰ ৩ দাই অৰ্থাৎ কাৰ্যকৰী কৰাৰ বাবে আবেদন দাখিল কৰাৰ এদিন পিছত ৰায়দানৰ ঋণীয়ে সমবায় সমিতিৰ পঞ্জীয়কৰ কাৰ্যালয়ত প্ৰথম কিস্তি হিচাপে ১০০০ টকাৰ ৰাশি জমা দিয়ে আৰু সেই কিস্তিৰ ক্ষেত্ৰত দিবলগীয়া আৰু যিকোনো ৰাশি জমা কৰাৰ ইচ্ছা প্ৰকাশ কৰে। নাজিমৰ কাৰ্যালয়ে উত্তৰত কয় যে যিহেতু তেওঁ প্ৰথম কিস্তিৰ ধন পৰিশোধ কৰাত ত্ৰুটি কৰিছিল গতিকে গোটেই আজ্ঞপ্তিটো পৰিশোধযোগ্য হৈ পৰিছে আৰু ১০০০ টকাৰ ৰাশিটো গ্ৰহণ কৰিব পৰা নাযায়। তাৰ পিছত, যি নহওঁক, ৫ দাই ১৩৫৩ এফ. তাৰিখে এজন মহম্মদ আইহছান, সহকাৰী মদাদগৰ নাজিমে বলদাৰ দেৱানী আদালতলৈ এখন পত্ৰ জাৰি কৰি কয় যে ১,০৩৪ টকা নিজামত সমবায় ঋণ সমিতিৰ কাৰ্যালয়ত জমা কৰা হৈছিল আৰু সেয়েহে কাৰ্যকৰী হোৱা কাৰ্য্যবিধি স্থগিত ৰাখিব লাগে। দেৱানী আদালতত পত্ৰখন পোৱাৰ লগে লগে আজ্ঞপ্তিধাৰীয়ে আপত্তি উত্থাপন কৰে যে পঞ্জীয়কৰ আজ্ঞপ্তি কাৰ্যকৰী কৰাটো স্থগিত ৰখাৰ কোনো অধিকাৰ নাই কাৰণ তেওঁ কাৰ্যবাহী আদালত নহয়। এই আপত্তি আদালতে নাকচ কৰি ৰায় দিছিল যে সমবায় ঋণ সমিতি অধিনিয়মৰ ৪২ নং ধাৰাৰ বিধান অনুসৰি পঞ্জীয়কে তেওঁৰ দ্বাৰা প্ৰমাণপত্ৰ প্ৰদান কৰাৰ পিছতো ৰায় আজ্ঞপ্তি কাৰ্যকৰী কৰাটো স্থগিত ৰখাৰ ক্ষমতা বজাই ৰাখিছিল। ফলত কাৰ্যকৰীকৰণৰ কাৰ্যবিধি স্থগিত ৰখা হয়। এই আদেশৰ বিৰুদ্ধে সদৰ আদালতত আবেদন কৰা হয়। সদৰ আদালতে আবেদনখন আংশিকভাৱে অনুমতি দিছিল আৰু ৰায় দিছিল যে যিমানখিনি ধন পৰিশোধ কৰা হৈছে, সেইখিনিলৈকে আজ্ঞপ্তিটো কাৰ্যকৰী কৰিব নোৱাৰি কিন্তু ভৱিষ্যতৰ কিস্তিৰ পৰিশোধৰ ধৰণ আৰু সময় সন্দৰ্ভত ইয়াক কাৰ্যকৰী কৰিব পাৰি। ইয়াৰ উপৰিও ইয়াত উল্লেখ কৰা হৈছে যে আজ্ঞপ্তিখনৰ ত্ৰুটিৰ দফাটো পঞ্জীয়কৰ কাৰ্যালয়ত প্ৰথম কিস্তি জমা দিয়াৰ দ্বাৰা মাৰ্জনা কৰা বুলি ধৰিব লাগিব। আজ্ঞপ্তিধাৰীয়ে উচ্চ ন্যায়ালয়ত দ্বিতীয়বাৰৰ বাবে আবেদন কৰাটো পছন্দ কৰিছিল যদিও কোনো গুৰুত্বপূৰ্ণ সফলতা লাভ কৰা নাছিল। উচ্চ ন্যায়ালয়ে ৰায় দিছিল যে প্ৰথম কিস্তিৰ ধন পৰিশোধ কৰাত ত্ৰুটি হৈছে আৰু এইদৰে আজ্ঞপ্তিধাৰীৰ গোটেই আজ্ঞপ্তিটো কাৰ্যকৰী কৰাৰ অধিকাৰ আছে আৰু পঞ্জীয়ক বা কাৰ্যকৰী আদালতে আজ্ঞপ্তিধাৰীক সেই অধিকাৰৰ পৰা বঞ্চিত কৰিব নোৱাৰে। এই তথ্যৰ পিছতো ই এই মতামত গ্ৰহণ কৰিছিল যে পঞ্জীয়কে এতিয়াও কাৰ্যকৰীকৰণৰ কাৰ্যবিধি স্থগিত ৰখাৰ অধিকাৰ অক্ষুণ্ণ ৰাখিছে। ৰায়দানৰ ঋণীয়ে মদাদগৰ নাজিমে জাৰি কৰা প্ৰমাণপত্ৰখন বেয়া বুলি কৰা বিতৰ্ক অগ্ৰাহ্য কৰা হৈছিল। এই ক্ষেত্ৰত মদাদগৰ নাজিমে ক্ষমতা অৰ্পণ কৰিছিল আৰু যদিহে কিবা দোষ আছে, তেন্তে নাজিমে নিজেই স্বাক্ষৰ কৰা নতুন প্ৰমাণপত্ৰৰ দ্বাৰা প্ৰতিকাৰ হোৱা বুলি ধৰা হৈছিল। ফলত এই তথ্যসমূহৰ সৈতে কাৰ্যবাহী আদালতে কাৰ্যকৰীকৰণৰ কাৰ্য্যবিধি স্থগিত ৰখাৰ সিদ্ধান্ত বজাই ৰখা হ'ল।

এই আবেদনত বিবেচনা কৰিবলগীয়া প্ৰথম কথাটো হ'ল আজ্ঞপ্তি কাৰ্যকৰী কৰাৰ ক্ষেত্ৰত সমবায় ঋণ সমিতি অধিনিয়মৰ অধীনত কাম কৰা পঞ্জীয়কৰ অধিকাৰক্ষেত্ৰৰ সন্দৰ্ভত। এই প্ৰশ্নৰ সিদ্ধান্ত সংশোধিত সমবায় ঋণ সমিতি অধিনিয়ম, ১৩৪০ এফ.ৰ ধাৰা ৪২, দফা (ঘ)ত ব্যৱহৃত ভাষাৰ ব্যাখ্যাৰ ওপৰত নিৰ্ভৰ কৰে। এই শিতানটো তলত দিয়া ধৰণৰ :

"যদি পঞ্জীয়ক বা তেওঁৰ দ্বাৰা মনোনীত ব্যক্তিৰ দ্বাৰা, বা মধ্যস্থতাকাৰী সমিতিৰ দ্বাৰা দিয়া কোনো ৰায়দানৰ ওপৰত কাৰ্য্যব্যৱস্থা গ্ৰহণ কৰা নহয়, তেন্তে পঞ্জীয়কে ইয়াক বলবৎ কৰিব পাৰে-

(ক) তেওঁ জাৰি কৰা প্ৰমাণপত্ৰৰ ওপৰত দেৱানী আদালতৰ জৰিয়তে। দেৱানী আদালতে নিজৰ আজ্ঞপ্তিৰ দৰেই এই ৰায়ক গণ্য কৰিব;

(খ) ৰাজহ আদালত বা বিষয়াৰ জৰিয়তে সেই আদালত বা বিষয়াক প্ৰমাণপত্ৰ প্ৰদান কৰি।"

এই ধাৰাত ব্যৱহৃত ভাষাই পঞ্জীয়কক দেৱানী কাৰ্যবিধিৰ অধীনত আজ্ঞপ্তি গৃহীত কৰা আদালতৰ সৈতে সমান পদত স্থাপন নকৰে। কাৰ্যবিধিৰ অধীনত আজ্ঞপ্তি গৃহীত কৰা দেৱানী আদালতেই আজ্ঞপ্তি কাৰ্যকৰী কৰা আদালত। ইয়াৰ দ্বৈত ক্ষমতা আছে, (১) আজ্ঞপ্তি গৃহীত কৰা আদালতৰ, আৰু (২) কাৰ্যবাহী আদালতৰ। দেখা যায় যে, পঞ্জীয়কৰ দেৱানী আদালতৰ দৰে প্ৰথমটো ক্ষমতা আছে যদিও তেওঁক কাৰ্যকৰীকৰণৰ বিষয়ত দেৱানী আদালতে আজ্ঞপ্তি গৃহীত কৰাৰ দৰে একে পদত স্থান দিয়া হোৱা নাই। পঞ্জীয়কক প্ৰদান কৰা একমাত্ৰ অধিকাৰ হ'ল তেওঁ প্ৰমাণপত্ৰ প্ৰদান কৰিব পাৰে আৰু সেই প্ৰমাণপত্ৰৰ ওপৰত তেওঁ হয় দেৱানী আদালতলৈ নহয় ৰাজহ বিষয়ালৈ আজ্ঞপ্তি প্ৰেৰণ কৰিব পাৰে। হয়তো প্ৰমাণপত্ৰ প্ৰদান কৰাৰ পিছত তেওঁ প্ৰমাণপত্ৰ বাতিল কৰা বা আন এখন প্ৰদান কৰাৰ অধিকাৰী হ'ব পাৰে, বা তেওঁ প্ৰমাণপত্ৰখন প্ৰত্যাহাৰ কৰি কাৰ্যকৰীকৰণ প্ৰত্যাহাৰ কৰি দেৱানী আদালতৰ পৰা ৰাজহ আদালতলৈ পঠিয়াব পাৰে আৰু ইয়াৰ বিপৰীতটোও কৰিব পাৰে। ধাৰাটোৰ স্পষ্ট ভাষাত পঞ্জীয়কক কাৰ্যবাহী আদালত গঠন কৰা বা ৰায় আজ্ঞপ্তি কাৰ্যকৰী কৰাৰ ক্ষেত্ৰত তেওঁক কোনো ক্ষমতা প্ৰদান কৰা হৈছে বুলি ধৰিব নোৱাৰি। বিবেচনাৰ বাবে উত্থাপিত প্ৰশ্নটো হ'ল যে ধাৰাটোৰ এই নিৰ্মাণৰ প্ৰতি লক্ষ্য ৰাখি পঞ্জীয়কে প্ৰদান কৰা প্ৰমাণপত্ৰৰ ভিত্তিত দেৱানী আদালতত বিচাৰাধীন হৈ থকা কাৰ্যকৰীকৰণৰ কাৰ্য্যবিধিৰ সময়ত হস্তক্ষেপ কৰাটো পঞ্জীয়কৰ বাবে মুকলি আছিল নেকি। এই কথাটো নিৰ্ণয় কৰিবলৈ হ'লে এই গোচৰত পঞ্জীয়কে প্ৰকৃততে কি কৰিছিল সেইটো সঠিকভাৱে চাব লাগিব। প্ৰথম কিস্তিৰ ধন পৰিশোধ কৰাত ত্ৰুটি হোৱাৰ পিছত আৰু গোটেই আজ্ঞপ্তি ঋণ পৰিশোধযোগ্য হোৱাৰ পিছত আৰু ধন আদায়ৰ বাবে কাৰ্যব্যৱস্থা লোৱাৰ পিছত পঞ্জীয়কে প্ৰথম কিস্তিৰ ধনৰাশি গ্ৰহণ কৰি কাৰ্যবাহী আদালতক আৰু কাৰ্য্যবিধি বন্ধ কৰিবলৈ কয়। প্ৰথম কিস্তি গ্ৰহণৰ পঞ্জীয়কৰ কাৰ্যই কাৰ্যবাহী আদালতৰ কৰ্তব্যৰ স্পষ্ট উলংঘা কৰিছিল। কেৱল কাৰ্যবাহী আদালতততহে কাৰ্যকৰীকৰণ আগবঢ়োৱা আজ্ঞপ্তিৰ সন্তুষ্টিৰ বাবে টকা পৰিশোধ কৰিব পাৰি, যদিহে আজ্ঞপ্তি গৃহীত কৰা আদালতখনৰো ইয়াক কাৰ্যকৰী কৰাৰ অধিকাৰ নাথাকে। ইতিমধ্যে উল্লেখ কৰা অনুসৰি এই অধিকাৰক্ষেত্ৰ পঞ্জীয়কৰ হাতত নাই। তেনেকুৱা হোৱাৰ বাবে আমাৰ মতে কাৰ্যকৰীকৰণৰ কাৰ্য্যবিধি বন্ধ কৰিবলৈ পঞ্জীয়কে কাৰ্যবাহী আদালতলৈ কৰা অনুৰোধ আৰু প্ৰথম কিস্তি গ্ৰহণ কৰা কাৰ্য্য তেওঁক প্ৰদান কৰা অধিকাৰক্ষেত্ৰৰ ওপৰঞ্চি আছিল আৰু কাৰ্যবাহী আদালতে ইয়াক আওকাণ কৰিব পাৰিছিল। তদুপৰি এই পৰ্যায়ত মধ্যস্থতাকাৰীয়ে গৃহীত কৰা আজ্ঞপ্তি পঞ্জীয়কে সলনি বা সংশোধন কৰিব নোৱাৰে।

সকলো নিম্ন আদালতে এই ধাৰাটোৰ ব্যাখ্যা এনেদৰে কৰিছে যে আজ্ঞপ্তি গৃহীত কৰা আদালত হিচাপে পঞ্জীয়কৰ ক্ষমতা ইয়াক কাৰ্যকৰী কৰা আদালতৰ দৰেই। ধাৰাটোত ব্যৱহাৰ কৰা স্পষ্ট ভাষাৰ প্ৰতি লক্ষ্য ৰাখি আমি এই মতামতত একমত হ'ব পৰা নাই। দেৱানী আদালতৰ সন্দৰ্ভত দিয়া সিদ্ধান্তৰ তুলনা এই আইনখনৰ ব্যাখ্যাত উপলব্ধ নহয়। দেৱানী কাৰ্যবিধিৰ অধীনত অভিভাৱক আদালতে অৰ্থাৎ আজ্ঞপ্তি গৃহীত কৰা আদালতে আজ্ঞপ্তি কাৰ্যকৰী কৰাৰ অধিকাৰ সদায় ৰাখে যদিও ইয়াক কাৰ্যকৰী কৰাৰ উদ্দেশ্যে এটা বা ততোধিক আদালতলৈ হস্তান্তৰ কৰা হয়। মূলতঃ ইয়াক কাৰ্যকৰী কৰাটো আজ্ঞপ্তি গৃহীত কৰা আদালতৰ কাম কিন্তু যেতিয়া ইয়াক ফলপ্ৰসূভাৱে কাৰ্যকৰী কৰাটো সম্ভৱ নহয় বুলি ধৰা পৰে তেতিয়া কাৰ্যবিধিত ইয়াক কাৰ্যান্বিত কৰাৰ বাবে অন্য আদালতলৈ পঠিয়াবলৈ অনুমোদন জনোৱাৰ ব্যৱস্থা কৰা হৈছে; কিন্তু এইবোৰৰ কোনোটোৱেই কোনো কাৰণতে আজ্ঞপ্তি গৃহীত কৰা আদালতে যেতিয়াই ইয়াক কাৰ্যকৰী কৰাটো উপযুক্ত বুলি ভাবে কাৰ্যকৰী কৰাৰ অধিকাৰক্ষেত্ৰক প্ৰভাৱিত নকৰে আৰু কাৰ্যকৰীকৰণ অন্য আদালতলৈ হস্তান্তৰ কৰা আদেশে বিষয়টোৰ ওপৰত ইয়াৰ অধিকাৰক্ষেত্ৰ কাঢ়ি নিদিয়ে। পঞ্জীয়কৰ ক্ষেত্ৰত অৱশ্যে স্থিতিটো সম্পূৰ্ণ বেলেগ। তেওঁক নিজেই নিজৰ আজ্ঞপ্তি কাৰ্যকৰী কৰাৰ কোনো অধিকাৰ দিয়া হোৱা নাই। তেওঁক প্ৰদান কৰা একমাত্ৰ ক্ষমতা হ'ল দেৱানী আদালত বা ৰাজহ আদালতৰ জৰিয়তে ইয়াক বাস্তৱায়িত কৰা আৰু তেওঁক প্ৰদান কৰা একমাত্ৰ কৰ্তৃত্ব হ'ল সেই উদ্দেশ্যে প্ৰমাণপত্ৰ প্ৰদান কৰা।

এই গোচৰত উচ্চ ন্যায়ালয়ে আমাৰ মতে নিজৰ তথ্যৰ বিৰোধী সিদ্ধান্ত দিছে। আজ্ঞপ্তিৰ ত্ৰুটিৰ দফাটো ৰায়দান ঋণীয়ে পঞ্জীয়কৰ কাৰ্যালয়ত প্ৰথম কিস্তি দিয়াৰ ফলত মাৰ্জনা কৰা বুলি লোৱা মতত প্ৰথম আপীল আদালতে ভুল কৰিছিল বুলি ধৰা

হৈছে আৰু ইতিবাচকভাৱে পোৱা গৈছে যে এবাৰ ত্ৰুটি কৰিলে পঞ্জীয়কৰ ইয়াক মাৰ্জনা কৰাৰ কোনো অধিকাৰ নাছিল আৰু আজ্ঞপ্তিধাৰীয়ে সুতৰ সৈতে সম্পূৰ্ণ আজ্ঞপ্তি নিৰ্দেশিত ধনৰ বাবে আজ্ঞপ্তি কাৰ্যকৰী কৰাৰ অধিকাৰী আছিল। এই সিদ্ধান্তত উপনীত হোৱাৰ পিছতো উচ্চ ন্যায়ালয়ে নিম্ন আদালত দুখনে কাৰ্যকৰীকৰণৰ কাৰ্য্যবিধি স্থগিত ৰখাৰ সিদ্ধান্ত বজাই ৰাখিছিল। উচ্চ ন্যায়ালয়ৰ সিদ্ধান্তৰ যুক্তিসংগত ফলাফল হ'ল প্ৰমাণপত্ৰ বৰ্তি থাকে আৰু কাৰ্যকৰীকৰণৰ আবেদন সঠিকভাৱে কৰা হয় আৰু আজ্ঞপ্তিধাৰীয়ে দাবী কৰা সকাহৰ অধিকাৰী হয় কিন্তু ইয়াৰ পিছতো ৰায় দিয়া হৈছে যে পঞ্জীয়কে কাৰ্য্যবিধি স্থগিত ৰাখিব পাৰে। আমাৰ বোধেৰে পঞ্জীয়কে দেৱানী আদালতক ইয়াৰ আগত বিচাৰাধীন হৈ থকা কাৰ্যকৰীকৰণৰ কাৰ্য্যবিধি স্থগিত ৰাখিবলৈ কোৱাটো কাৰ্যবাহী আদালতৰ ক্ষমতাৰ ওপৰত স্পষ্ট বেদখল আৰু ই তেওঁৰ বিধিগত ক্ষমতাৰ ওপৰঞ্চি আৰু ইয়াক আদালতে আওকাণ কৰা উচিত আছিল।

যিহেতু মদাদগৰ নাজিমে পঠিয়াই দিয়াৰ বাবে মূল প্ৰমাণপত্ৰখনত থকা দোষ এটা নিৰাময়ৰ বাবে নাজিমে নতুন প্ৰমাণপত্ৰ জাৰি কৰিছিল, সেয়েহে এই গোচৰত কোনো উপযুক্ত প্ৰমাণপত্ৰ নাছিল আৰু সেয়েহে কাৰ্যকৰীকৰণৰ কাৰ্য্যবিধিসমূহ অধিকাৰক্ষেত্ৰৰ বাহিৰত আছিল বুলি কোৱা বিদ্বান অধিবক্তাৰ বিতৰ্কটো বিবেচনা কৰাটো অপ্ৰয়োজনীয়।

ফলত এই আপীলত অনুমতি দিয়া হয়, তিনিওখন নিম্ন আদালতৰ সিদ্ধান্ত বাতিল কৰা হয় আৰু কাৰ্যবাহী আদালতক যি পৰ্যায়ত পঞ্জীয়কৰ কাৰ্যালয়ৰ পৰা লাভ কৰা পত্ৰখনে হস্তক্ষেপ কৰিছিল, সেই পৰ্যায়ৰ পৰাই আজ্ঞপ্তি কাৰ্যকৰী কৰাৰ কাম আগবঢ়াই নিবলৈ নিৰ্দেশ দিয়া হয়। এই গোচৰৰ পৰিস্থিতিত আমি সমগ্ৰ সময়ছোৱাত কাৰ্য্যবিধিৰ খৰচৰ কোনো আদেশ নিদিওঁ।

আপীলৰ অনুমতি দিয়া হৈছে।

###########